

DECIZIE nr. 33 din 19 ianuarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218-225 din Codul de procedură civilă

EMITENT

• CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 151 din 16 februarie 2006**

Data intrării în vigoare 16-02-2006

Ioan Vida - președinte

Nicolae Cochinescu - judecător

Aspazia Cojocar - judecător

Constantin Doldur - judecător

Acsinte Gaspar - judecător

Kozsokar Gabor - judecător

Petre Ninosu - judecător

Ion Predescu - judecător

Antonia Constantin - procuror

Mihai Paul Cotta - magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218-225 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Laurențiu Cristea în Dosarul nr. 609/CA/2005 al Tribunalului Prahova - Secția comercială și de contencios administrativ II.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Se apreciază că modalitatea în care au fost reglementate textele criticate este o opțiune a legiuitorului, iar nu o problemă de constituționalitate. Totodată, se arată că dispozițiile art. 225 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat de Curte și s-a statuat că sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 609/CA/2005, Tribunalul Prahova - Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218-225 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Laurențiu Cristea într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate de acesta împotriva ordinului de serviciu emis de unitatea la care este încadrat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, cu referire la dispozițiile art. 218-225 din Codul de procedură civilă, autorul acesteia susține că, "prin necomunicarea interogatoriului [persoanei căreia urmează să i se administreze această dovadă] și amânarea cauzei pentru a-i da posibilitatea să citească întrebările și să pregătească răspunsurile, i se încalcă dreptul la apărare prevăzut în Constituție, rezultând deci că s-au avut în vedere dispozițiile art. 24 din Constituție".

Tribunalul Prahova - Secția comercială și de contencios administrativ II consideră, în esență, că împrejurarea luării la cunoștință de către partea interogată a întrebărilor din interogatoriu în fața instanței, cu ocazia administrării acestei probe, nu încalcă dreptul său la apărare, partea păstrându-și dreptul de dispoziție în privința răspunsului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece luarea la cunoștință a întrebărilor din interogatoriu în fața instanței de judecată, cu ocazia administrării probei, nu încalcă dreptul la apărare. Totodată, în opinia Guvernului modul de aplicare a dispozițiilor criticate nu constituie temei pentru admiterea unei excepții de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale, întrucât "dispozițiile procedurale privind administrarea probei cu interogatoriu reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege".

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie art. 218-225 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

- Art. 218: "Se va putea încuviința chemarea la interogator când este privitor la fapte personale, care, fiind în legătură cu pricina, pot duce la dezlegarea ei.";

- Art. 219: "Cel chemat va fi întrebat de către președinte asupra fiecărui fapt în parte.

Cu încuviințarea președintelui, fiecare dintre judecători, procurorul, precum și partea potrivnică pot pune de-a dreptul întrebări celui chemat la interogator.

Partea nu are voie să citească un răspuns scris de mai înainte. Ea se poate folosi însă de însemnări, cu încuviințarea președintelui, dar numai cu privire la cifre sau denumiri.

Dacă partea declară că pentru a răspunde trebuie să cerceteze înscrisuri, se va putea soroci un nou termen pentru interogator.";

- Art. 220: "Reprezentantul legal poate fi chemat personal la interogatoriu pentru actele încheiate și faptele săvârșite de el în această calitate.";

- Art. 221: "Răspunsurile la interogator vor fi trecute pe aceeași foaie cu întrebările. Interogatoriul va fi semnat pe fiecare pagină de președinte, grefier, de cel care l-a propus, precum și de partea care a răspuns după ce a luat cunoștință de cuprins. Tot astfel vor fi semnate adăugirile, ștersăturile sau schimbările aduse, sub pedeapsă de a nu fi ținute în seamă.

Dacă părțile nu voiesc sau nu pot să semneze, se va face arătare în josul interogatoriului.";

- Art. 222: "Statul și celelalte persoane juridice de drept public, precum și persoanele juridice de drept privat, vor răspunde în scris la interogatoriul ce li se va comunica.

Se exceptează societățile comerciale de persoane, ai căror asociați cu drept de reprezentare vor fi citați personal la interogator.";

- Art. 223: "Partea care are domiciliul în străinătate va putea fi interogată prin cel care o reprezintă în judecată.

În acest caz, interogatoriul va fi comunicat în scris mandatarului, care va depune răspunsul părții dat în cuprinsul unei procuri speciale și autentice. Dacă mandatarul este avocat, procura specială certificată de acesta este îndestulătoare.";

- Art. 224: "Instanța poate încuviința luarea interogatoriului la locuință, dacă partea este împiedicată de a veni în fața instanței.";

- Art. 225: "Dacă partea, fără motive temeinice, refuză să răspundă la interogator sau nu se înfățișează, instanța poate socoti aceste împrejurări ca o mărturisire deplină sau numai ca un început de dovadă în folosul părții potrivnice."

Critica de neconstituționalitate constă, în esență, în susținerea că dispozițiile art. 218-225 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție prin aceea că nu prevăd comunicarea interogatoriului și amânarea cauzei pentru a da posibilitatea celui chemat la administrarea acestei dovezi să citească întrebările și să pregătească răspunsurile.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că prevederile art. 220, 222 și 223 din Codul de procedură civilă nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția, ținând seama că aceste dispoziții se referă la alte situații decât cele în care se află autorul excepției, și anume la chemarea la interogatoriu a reprezentantului legal, a persoanelor juridice, sau la părțile cu domiciliul în străinătate. În consecință, Curtea reține că, referitor la aceste texte legale, devin incidente dispozițiile [art. 29 alin. \(1\) și \(6\) din Legea nr. 47/1992](#). Potrivit [art. 29 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), "Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia". În conformitate cu prevederile alin. (6) al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în cazul în care este contrară prevederilor alin. (1).

Analizând pe fond excepția de neconstituționalitate, cu privire la celelalte texte criticate, Curtea constată că dispozițiile art. 218, 219, 221, 224 și 225 din Codul de procedură civilă reglementează condițiile în care poate fi încuviințată chemarea la interogatoriu și procedura de administrare a acestei dovezi, fără ca prin aceasta să se încalce dreptul părților de a se apăra ori de a folosi un avocat. Instituirea prin aceste texte a unei modalități de administrare a dovezii cu interogatoriu în soluționarea cauzelor civile este o opțiune a legiuitorului, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora "Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege". De asemenea, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să încalce dreptul constituțional la apărare. Reglementarea diferită de administrare a probei cu interogatoriu pentru reprezentantul legal, persoanele juridice sau pentru părțile cu domiciliul în străinătate este justificată în mod obiectiv și rațional prin situația diferită în care se află acestea.

Textul art. 225 din Codul de procedură civilă a mai fost supus controlului de constituționalitate. Prin [Decizia nr. 38 din 6 februarie 2002](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 13 martie 2002, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate referitoare la mai multe dispoziții legale, printre care și art. 225, constatând că nu sunt încălcate prevederile art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare.

Soluția adoptată în decizia menționată și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220, 222 și 223 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Laurențiu Cristea în Dosarul nr. 609/CA/2005 al Tribunalului Prahova - Secția comercială și de contencios administrativ II.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218, 219, 221, 224 și 225 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,

Mihai Paul Cotta
